

Arbetsmarknadsminister
Ylva Johansson
Arbetsmarknadsdepartementet

Stockholm 16 april 2015

Angående den sociala dialogens framtid

Den sociala dialogen instiftades 1985 av den dåvarande EU-Kommissionens ordförande Jacques Delors, och har sedan dess varit en viktig möjlighet för arbetsmarknadens parter att komma överens i angelägna frågor på europeisk nivå och därigenom kunna bidra till EU:s konkurrenskraft.

Parterna kan både på eget initiativ och på uppmaning av Kommissionen förhandla fram branschöverskridande eller sektorsvisa avtal på EU-nivå. Om parterna begär det, kan Kommissionen omvandla avtalet till ett direktivförslag, som sedan antas av Ministerrådet. Ett annat alternativ är att parterna själva åtar sig att uppfylla avtalet, ett s.k. autonomt avtal. Exempel på autonoma avtal är ramavtalet om våld i tjänsten (2007) och ramavtalet om arbetsrelaterad stress (2004). Exempel på avtal som omvandlats till direktiv är det reviderade avtalet om föräldraledighet (2009) och ramavtalet om deltidarbete (1997). Utöver detta kan parterna också enas om olika former av gemensamma rekommendationer och yttranden.

De senaste årens finansiella kris i EU har medfört att den sociala dialogen har utmanats i flera av EU:s medlemsländer. Dialogen har även försvagats på EU-nivå. EU-kommissionens nye ordförande Jean-Claude Juncker har tydligt signalerat att han ser en förstärkt social dialog som en förutsättning för ett ekonomiskt hållbart EU. Det är en inriktning som såväl Europafacket som LO, TCO och Saco är positiva till.

I mitten av maj väntas Kommissionens förste vice ordförande Frans Timmermans, lägga fram ett arbetsdokument inom ramen för sitt ansvar för bättre lagstiftning (REFIT). Enligt uppgift kommer han då föreslå att samtliga förslag som Kommissionen lägger fram inom det arbetsmarknadspolitiska området, alltså även förslag som grundar sig på avtal mellan parterna, ska underställas en öppen konsultation. En sådan konsultation skulle fullständigt kringgå parternas autonomi och undergräva legitimiteten i alla förhandlingar på Europainivå. Enligt uppgift skulle denna försvagning av den sociala dialogen på EU-nivå kompenseras med förbättringar av den sociala dialogen på nationell nivå, bl.a. genom att öka trycket på medlemsstaterna att involvera parterna i den ekonomiska styrningen.

Vi är mycket oroade över dessa uppgifter. Att stärka den nationella sociala dialogen är välkommet och nödvändigt i många av EU:s medlemsländer, men det kan inte kompensera för en så kraftig försvagning av den sociala dialogen på EU-nivå. Det är helt avgörande att resultatet av parternas förhandlingar respekteras till fullo.

Vi vill med detta brev uppmärksamma dig på våra farhågor, inte minst med tanke på att den sociala dialogens framtid kommer att diskuteras vid det informella ministermötet i Riga den 21-22 april.

Med vänlig hälsning

Karl-Petter Thorwaldsson
LO

Eva Nordmark
TCO

Göran Arrius
Saco